

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

1/2009

PÄÄKIRJOITUS

Kantajat, olkaa hyvät!

Seurakuntapappina kuulin usein nuo sanat: Kantajat, olkaa hyvät! Siunaus oli päättymässä ja siirryttiin viimeiselle matkalle.

Sanat ovat jääneet mieleeni, koska ne koskevat monia muitakin tilanteita!

Viime aikoina olen saanut kuulla useista sairaustapauksista. Monet ihmiset, osa ystäviäni, ovat sairastuneet vakaviin sairauksiin. Rukoilen päivittäin heidän puolestaan, koska se auttaa minua kantamaan ja käsittelemään näitä vaikeita asioita.

Olen huomannut, että ihmiset suhtautuvat hyvin eri tavalla toisten sairauksiin. Toiset ovat erittäin empaattisia ja käyttäytyvät ikään kuin sairaus koskisi heitä itseään. Toiset taas sanovat että ”toivottavasti hän saa voimia, niin että hän jaksaa elää sairautensa kanssa.”

Tietenkin on niin, että on saatava voimia jaksakseen elää sairautensa kanssa. Jokin minussa kuitenkin kapinoi ja protestoi.

Miksemme voi sopia siitä, että ruukoillaan Jumalaa parantamaan heidät? En halua olla mikään helppoheikki. Ymmärrän, että sairaus ja kärsimys kuuluvat elämään. Mutta kun sairaus iskee, miksi luovumme siitä oikeudesta, joka meillä Jumalan lapsina on?

Markuksen evankeliumin toisessa luvussa kerrotaan halvaantuneesta. Häntä kantamassa oli neljä miestä. Heillä oli suuria vaikeuksia, koska paikalla oli paljon väkeä. He eivät päässeet Jeesuksen eteen. Teksti kertoo: ”Silloin he purkivat katon siltä kohden, missä Jeesus oli, ja aukon tehtyään laskivat siitä alas vuodepaton, jolla halvaantunut makasi.” Aikailailla huomiota herättävä tapaus!

Mutta sitten sanotaan jotain sellaista, mitä en ikinä voi unohtaa: ”Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.”

Hyvillä ystävilläkin olisi ollut syynsä luopua koko hankkeesta aina uusien vaikeuksien edessä. Mutta nuo kantajat olivat tosissaan. He eivät luovuttaneet.

Kerrotaan, että Jeesus näki ”heidän uskonsa”.

Kun oma usko on kuin hiipuva liekki, Hän ei sitä sammuta.

He ovat jääneet mieleeni, nuo kantajat. Tänäkin päivänä pitää sanoa: kantajat, olkaa hyvät! Tarvitaan nimenomaan sellaisia kantajia, jotka ovat tosissaan. Jotka uskovat silloinkin, kun oma usko on koe-tuksella.

Jokaisen tuttavapiirissä lienee paljon sairaita tai muita elämässään kolhun saa-

neita. Kantajia tarvitaan. Monet tämän lehden lukijoistakin saattavat tarvita kantajia, jotka kantavat heitä Jeesuksen eteen.

STI:n työssä riittää haasteita. Vaikeassa kirkollisessa vaiheessa ja kiristyvässä taloudellisessa tilanteessa STI:n työ onnistuu vain, jos Jumala antaa meille riittävästi kantajia. Silloin Jeesus näkee heidän uskonsa,

parantaa meidät ja antaa meille syntimme anteeksi, niin että Jumala saa käyttää STI:n työtä siunaukseksi ja rakennukseksi.

9.2.2009
Henrik Perret

STI:n opiskelijoiden hartauselämään kuuluu rukoushetki päiväkahvien yhteydessä. Varsin monet opiskelijat tulevat opintojensa lomassa piipahtamaan STI:ssä myös muulloin kuin luentojen takia. Samalla syntyy innokkaita teologisia keskusteluja ajankohtaisista aiheista.

Uusateismin nousu

Suomalainen ateismi on nostanut päätään kansainvälisen puhurin jälkimmäisissä niin vahvasti, että luterilaiset piispatkin kiinnittävät siihen jo huomiota. Olipa kyse Richard Dawkinsin kirjasta Jumalharha tai Erik Wahlströmin tuskaisasta Jumala-kirjasta, keskustelu velloo kiivaana. Vapaa-ajattelijat ovat ottaneet tilaisuudesta vaarin ja esiintyvät julkisuudessa korkealla profiililla – ovathan tuhannet Prometheuksen valon löytäneet eronneet kirkosta juuri heidän verkkosivujensa kautta.

Aikaan sopivasti Charles Darwin täyttää kuluvana keväänä 200 vuotta. Moni katsoo, että biologian perusteella Raamattukin kumoutuu. Ja ateismi vahvistuu.

Vapaa-ajattelijoiden liike on tyypillisin materialistisen humanismin edustaja Suomessa. Tosin Humanistiliitto ja Skepsis poikkeavat omien esitteidensä perusteella siitä vain vähän. Vapaa-ajattelijain liitto katsoo olevansa aatteellinen yhdistys, jolla on tietty maailmankuva. Omassa esitteessään liitto määrittelee näkemyksensä ”katsomukseksi, jolle on tunnusomaista järkiperäisyys ja avoimuus uusille perustelluille näkemyksille, sekä kyky jatkuvaan uudistumiseen”. Vapaa-ajattelu arvostaa ”järjen vapaata käyttöä ja tieteellistä ajattelua”. Pitäneekö tämä paikkansa?

Maailmankuvan ongelma

Vapaa-ajattelijat ilmoittavat lisäksi edustavansa valittua maailmankuvaa: ”Vapaa-ajattelijan maailmankuva on rationaalinen ja pohjautuu tieteen ja tutkimuksen tuloksille. Tieteellinen maailmankatsomus on joustava: kun tietoa tulee lisää, on maailmankuvaa laajennettava ja joskus muutettavakin.” Tähän perustuu myös ateismi.

”Vapaa-ajattelijoiden aatteellinen ta-

voite on levittää uskonnoista vapaata maailmankatsomusta. Jumalia ei ole, eikä niitä tarvitse keksiä moraalin eikä elämän taroituksen vuoksi.” Vain tämä tekijä on yhteinen kaikille vapaa-ajatteliijoille.

Mutta onko vapaa-ajattelijoiden yhdistys todellisesti aatteellinen toimija? On syytä herättää kysymys siitä, miten maailmankuva tai maailmankatsomus muodostetaan ja mitkä ovat sen perustekijöitä.

Onko vapaa-ajattelijoiden yhdistyksellä esimerkiksi jonkinlainen perusväittäjä todellisuuden luonteesta? Heidän julkisuuteen tarjoamansa materiaali ei sisällä sellaista. He eivät myöskään esittele mitään tiettyä opaskirjaa tai yleisteosta, jonka perusteella asian voisi tarkistaa.

Mutta jos vapaa-ajatteliijoilla olisi jokin yksilöity käsitys todellisuudesta, mikä se olisi ja millä perusteella se tekisi ihmisestä vapaa-ajattelijan? Olisiko se käsitys todellisuuden harmonisesta ja järjestelmällisestä luonteesta? Aristotelisen filosofian vaikutuksesta 1700-luvun rationalistit ke-

**Vapaa-
ajatteliijoilla
ei ole omaa
maailman-
kuvaa**

hittelivät materialistisen maailmankuvan, jossa täydellinen järjestelmä selitti todellisuuden ilman jumalia. Tiedättehän: biologia selittyy kemialla ja kemia fysiikalla.

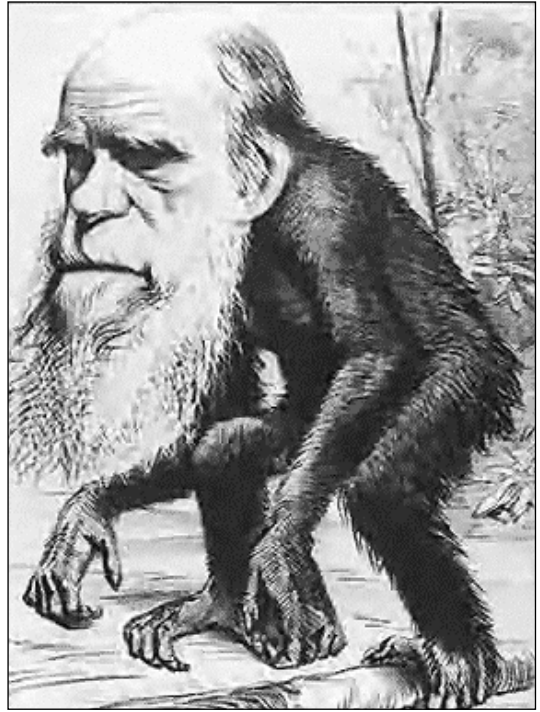
Useimmat vapaa-ajattelijat näyttävät olevan materialisteja. Heidän mukaansa todellisuus selittyy vain sen avulla, mitä silmään näkyy. Mutta juuri tähän sisältyy heidän suurin vaikeutensa. Vapaa-ajattelijaksi käy yhtä hyvin saksalainen fenomenologi. He eivät taatusti vieroksu myöskään ranskalaista eksistentialistia. Entäpä amerikkalainen dekonstruktioisti? Kaikki käyvät, koska vapaa-ajattelijoilla ei todellisuudessa ole omaa maailmankuvaa. Siksi väitteet tieteellisestä maailmankuvasta ovat pelkkää propagandaa.

Filosofit uskovat jumaluuteen

Historiallinen tosiasia on, että useimmat filosofit ovat aina uskoneet jumaluuteen. Esimerkiksi kuuluisalle Hegelille jumaluus oli kaiken filosofian perusta. Ja ehkä vieläkin kuuluisammalle Kantille Jumala oli kaiken eettisen pohdinnan perusta.

Missä siis oli todellinen materialismi? Se jäi elämään lähinnä brittiläisessä empirismissä, josta se kieltämättä löysi hedelmällisen maaperän. Tämä jännite kuitenkin osoittaa, että filosofian kenttä ja todellisuudenkäsitteet olivat hajonneet pahemman kerran.

Kysymys jumaluudesta ja ylipäätään aistit ylittävstä tiedosta (metafyysiikka) on vaikea ongelma materialisteille. Esimerkiksi professori Ilkka Niiniluoto, yksi näkyvimpiä ateistejamme, joutuu jäämään tiettyyn ristiriitaan pohtiessaan, kuuluuko metafyysiikka tieteeseen tai tieteelliseen maailmankuvaan. Toisaalta hänen on pak-

ko myöntää, että Descartes ja Kant olivat omaksuneet metafyyssisen perusteen. Toisaalta hän on taipuvainen määrittelemään koko tieteen läheiseksi kokemansa loogisen empirismin mukaan. Se tuo ongelmia, koska suuntaus väittää uskonnon ja metafysiikan perustuvan vain kielen väärinkäyttöön.

Niiniluoto tietää, mihin tämä voi johtaa. Hän kirjoittaa, että kuvitelma kaikkien todellisuutta koskevien ongelmien ratkaisusta tieteen keinoin olisi tietoisuskoa eli skientismia. Loogista empirismia on tästä syytetty hyvin perustein, ja samasta syystä 1980-luvun myrskyisässä keskustelussa Niiniluoto nimettiin (kuten hän itse kirjassaan kertoo) "tiedepaaviksi".

Lisäksi professori Urpo Harva syytti häntä maailmankatsomusnihilismistä. Niiniluoto väisti syytökset vedoten siihen, että hän myöntää tieteen avoimuuden ja keskeneräisyyden. Hän ehkä tekeekin niin, mutta kaikki eivät tee. Etenkin vapaa-ajat-

telijat ruokkivat ylimielistä tietoisuutta, jossa kaikki materialismin ohittavat käsitteet tuomitaan varsinaisen tieteen ulkopuolelle.

Tieteisuskon tuho

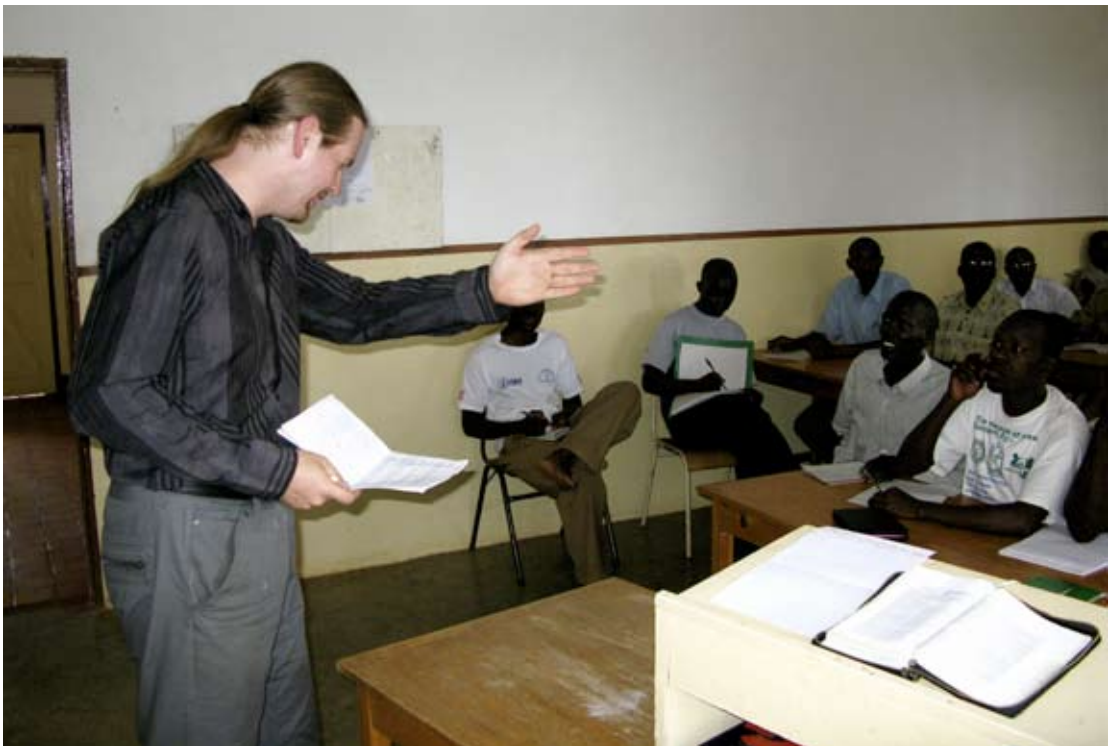
Tällä hetkellä Suomessa käytävä keskustelu onkin hieman poissa tasapainosta. Ateistit yrittävät hampaat irvessä väittää, että Jumala ei kuulu tieteeseen. Tieteellisen maailmankuvan pitäisi johtaa ateismiin. Samalla yliopistossa toimivat tutkijat ja professorit tietävät varsin hyvin, että Jumala on aina ollut kampuksella.

Ateismi perustuu siten vain tietoisuuteen materialismiin. Se perustuu väittämään, että Jumalaa ei voi olla. Mutta tuollaisella väittämällä ei ole mitään tieteellistä perustetta. Sitä ei myöskään voi vaatia tieteen perustaksi.

Materialismi itse on ajautunut vaikeuksiin. Juuri tietoisuus on niitä ”suuria kertomuksia”, jotka ovat kuolleet. Nuoresta akateemisesta polvesta juuri kukaan ei enää usko siihen. Postmoderni aika on hylännyt sen teesit. Ateismi on siis ongelmissa. Kun se nyt nostaa päätään ja koettaa saada palstatilaa hyökkäämällä kirkkoa ja kristinuskoa vastaan, se itse asiassa yrittää viimeisen kerran oikeuttaa olemassaoloaan. Tilaa ei kuitenkaan enää ole. Sen sijaan Jumala näyttää tekevän paluuta tieteeseen.

Timo Eskola

Teologian maisteriksi valmistunut ja opettajakoulutuksessa edelleen opiskeleva Johannes Häkämies oli harjoittelijana Matongon teologisessa seminaarissa Keniassa.

OPIKELIJAMME KENIASSA

Tammikuussa vietin kolme viikkoa Keniassa tekemässä opettajaopintoihini liittyvää harjoittelua Matongon teologisessa seminaarissa. Seminaarista valmistuu vuosittain noin 30 opiskelijaa lähinnä Kenian luterilaisen kirkon palvelukseen (ELCK). Yhteistyötahona seminaarin kanssa on jo pitkään toiminut Sley. Harjoitteluuni kuului mm. luentojen seuraaminen sekä muutaman oman tunnin pitäminen. Lisäksi tutustuin evankelisen liikkeen Kenian kentän muihinkin toimintamuotoihin.

Matongo sijaitsee noin 60 km. Kisumun kaupungista kaakkoon. Alue on tyypillistä kenialaista maaseutua. Yläköö värittää peltojen sekä puiden kirjo. Seminaarille vievä tie on suomalaisen mittapuun mukaan järkyttävässä kunnossa, etenkin sadeaikana. Ilman nelivetoautoa ei silloin kannata lähteä edes yrittämään perillepääsyä. Kyse on siis varsin erilaisissa olosuhteissa toimivasta seminaarista. Sainkin oppia ilokseni: sähkö tai sosiaaliturva ei ole hyvän teologian edellytys! Voikin olla, että korkea elintaso ajaa toisinaan kysymyksenasettelua etäälle keskeisistä Raamatun teemoista. Matongossa, missä esim. pimeys–valo, köyhyys–rikkaus, elämä–kuolema tai virtaavan veden merkitys kohdataan joka päivä konkreettisesti, on helpompaa ymmärtää vaikkapa Johanneksen evankeliumin näistä aiheista puhuvia tekstejä. Muutenkin Keniassa koin olevani lähellä Raama-

tun ajan kulttuuria. Erään kerran juostessani seminaarin luennolle huomasin ihmisten nauravan avoimesti, koska juoksin. He näkivät tämän huvittavana, koska itseään arvossa pitävä mies ei voi heidän kulttuurissaan kiirehtiä juoksemalla. Silmänräpäyksessä ymmärsin jotain tuhlaajapoikakertomuksesta. Mitä merkitseekään se, että isä juoksee poikaa vastaan?

Toisinaan Matongon seminaari toi mieleeni kotoisan STI:n. Kulkiessani kirjastossa, kuunnellessani opetusta tai keskustellessani teekupin äärellä teologisista kysymyksistä opiskelijoiden kanssa en voinut olla muistelematta vastaavia hetkiä Kaisaniemenkadulla. Vaikka puitteet erosivat kuin yö ja päivä, huomasin aivan samaa innostusta luterilaista dogmatiikkaa ja eksegetiikkaa kohtaan. Uskon, että samaa vettä juodaan sekä siellä että täällä.

Johannes Häkämies, teol. maist.

Tiede ei ole uskonnollisesti neutraa

Kevätkauden avajaisissa professori Tapio Puolimatka tarjosi lähtökohtia maailmankatsomusta koskevalle keskustelulle otsikolla Kumoaako tiede Jumalan. Puolimatkan haastavan teesin mukaan tieteellinen tieto ei ole edes mielekästä ilman Jumalaa.

Suomalainen keskustelu maailmankuvasta, luomisesta ja ateismista on saanut aimo sysäyksen eteenpäin professori Puolimatkan julkaistua kirjansa *Usko, tiede ja evoluutio*. Kirja osui keskelle ateistien nostattamaa keskustelua kirkon näkemyksistä. Samalla se pohjusti asetelmia juuri alkaneelle Darwin-juhlavuodelle.

Myös STI:n avajaisissa keskustelu kävi innokkaana, jopa kiivaana. Puolimatka esitteli perusteita sille, miksi tieteellisen keskustelun tulisi olla avointa kaikille argumenteille. Hän on joutunut kuitenkin ihmettelemään sitä, miksi nimenomaan evoluutioteoriasta on tullut yhteiskunnassa niin pyhä asia, että sitä ei saa ensinkään kritisoida.

Juuri evoluutioteorian kohdalla kritisoidavaa kuitenkin löytyy. Se nimittäin esittää luonnon kehityskulusta niin laaja-alaisia väitteitä, että niitä ei voida suoraan perustella pelkillä havainnoilla. Siksi maailmankuvaa koskevat keskustelut perustuvat viime kädessä uskomuksiin, ja näistä uskonnosta tulee voida keskustella.

Kiista maailmankuvasta

Professori Puolimatka on joutunut kriittisen näkemyksensä tähden melkoiseen vastatuuleen suomalaisessa kulttuurielämässä.

Humanistien ylläpitämä Skepsis ry myönsi hänen teoksilleen Huhua-palkinnon. Kun kävi ilmi, että arvostelijat eivät olleet edes lukeneet Puolimatkan kirjoja, sama yhdistys kutsui hänet debattiin Helsingin Tieteiden talolle. Tosin sielläkin kävi ilmi, että joku vastaväittäjästä ei ollut lukenut hänen tekstejään, mutta keskustelu ehkä meni askeleen eteenpäin.

Puolimatka on taitavasti nostanut esille vaatimuksen siitä, että tieteen piirissä esitettyjen näkemysten perustelut tulee laittaa näkyviin. Näin myös tieteen tekijän mahdollinen ateistinen asenne tulee keskustelun osaksi. Se ei ole tieteen välttämätön lähtökohta, vaan asia, josta tulee voida keskustella.

Sama koskee Puolimatkan mielestä kysymystä Jumalasta. Ajatus jumaluudesta ja jopa ajatus maailman älykkästä suunnittelusta on biologille tai kosmologille – teologeista puhumattakaan – aivan oikeutettu. Puolimatka korostaa, että luonnontieteili-

jät joka tapauksessa ajattelevat tutkivansa järjestelmällistä luontoa, joka kyllä näyttää älykkäästi suunnitellulta. Kysymys Jumalasta on siten suuntaan tai toiseen väistämättä mukana ideologiaa luotaessa.

Ateismin näköalat

Kiista maailmankuvasta liittyy lisäksi suoraan kysymykseen ateismista. Puolimatka on etenkin yllä mainitussa kirjassaan arvioinut aikamme kuuluisimman ateistin, Richard Dawkinsin käsityksiä. Myös Dawkins vetoaa teoksissaan siihen, että maailma näyttää suunnitellulta. Se on sitä siinä määrin, että Dawkins puhuu elämän synnyn ”ihmeenomaisista” seikoista.

Elämän synty on luonnontieteilijän näkökulmasta niin epätodennäköinen ja yllättävä, että Dawkins käyttää siitä nimitystä ”onnenpotku”. Vaikka todennäköisyys olisi ”yksi sadasta miljardista miljardista”, se on vielä hyväksyttävä. Näin ollen se, mikä

kristitylle on todiste Jumalan ihmeellisestä luomistyöstä, on Dawkinsille todiste evoluutiosta. Miten? Siksi, koska tällä materialistisessa maailmassa ylipäätään on elämää. Sen on pakko olla ihmeellisen evoluution tulosta.

Filosofit tuntevat hyvin tämän perustelutavan. Johtopäätöksen lopputulos on päätetty jo ennalta. Dawkins päätyy evolutionismiin, koska hän tietää ideologiansa perusteella, että kaikki on vain materiaa. Juuri tällaisen ideologisen keskustelun tarkastelijana Puolimatka on taitavimmillaan.

Teologit voivat myös käydä vuoropuhelua Puolimatkan esittämien ajatusten pohjalta. Ensinnäkin pohdinta maailmankuvien luomisen perusteista on hyödyllistä. Mutta lisäksi teologien ominta alaa on pohtia sitä, miten luomisteologiaa voidaan kuvata suhteessa tämän ajan luonnontieteellisiin näkemyksiin. Siinä vanhat vastakkainasettelut eivät enää toimi. Suhde ei ole sellainen, miksi ateistit ovat sen halunneet aikoinaan määritellä.

Timo Eskola

Kulmakivi 1/2009

Jumalan työssä keskeneräisenäkin

Oman paikan löytyminen

Johanna Tuori on saanut kasvaa uskoon jo lapsuudenkodissaan ja hoitopaikassaan.

”Usko on kulkenut minun mukani koko elämäni ajan jopa nuoruuden kapi- navaiheen läpikin. Olen saanut kokea, että Jumala on, vaikka itse epäilisinkin.”

Johanna ajatteli pitkään ryhtyvänsä opet- tajaksi.

”Tein opettajansijaisuuksiakin, mutta vähitellen alkoi tuntua siltä, ettei se ollut elämänurani. Kun olin puoli vuotta Intias- sa Operaatio Mobilisaation tiimissä, aloin miettiä, että jos kerran haluan opettaa, miksen opettaisi Raamattua. Minulla oli myös pari esikuvaa, joiden työtä seurailin. Ensimmäisinä opiskeluvuosinani teolo- gisessa tiedekunnassa, kun opetin nuoria rippikoulussa, aloin tuntea niin sanotun hengellisen työn omakseni ja löysin opet- tamisen armolahjan.”

Vammalasta kotoisin oleva Johanna on viihtynyt pääosin hyvin työssään Kansanlä- hetyksen nuorisosihteerinä, ja Helsinkiin- kin hän on sopeutunut, vaikka alun perin ajattelikin lähtevänsä opintojen jälkeen muualle.

”En ajatellut alun perin, että jäisin Hel- sinkiin, mutta kotiuduinkin tänne hyvin. Nuorisosihteerinä olen saanut toteuttaa kaikkea sitä, mistä olen haaveillutkin. Saan

opettaa Raamattua, olla ihmisten kanssa ja tehdä organisointityötä. Toki ihmisten kanssa työskentely on välillä haastavaakin, mutta olen kiitollinen siitä, että saan tehdä tätä työtä. Olen huomannut, että Jumala ei pelkää ottaa työhönsä keskeneräisiäkään ihmisiä.”

”Tulevaisuudelta toivoisin, että voisin työssäni olla antamassa elämän eväitä ih- misille ja kohdata heitä kokonaisvaltaises- ti. Ajattelen, että Jumalan tarkoitus on, että koko ihminen Jumalan luomana itsetun- toineenkin voisi mahdollisimman hyvin”, Johanna pohtii. Opiskeluaikoina STI oli Johannalle tärkeä vaihtoehto ja tuki opin- noissa. Johanna arvostaa sitä, miten STI tarjoaa vaihtoehtoisia näkemyksiä yli- opistojen totuuksina kertomia teorioita vastaan. Johanna kertoo myös saaneensa STI:stä hyvät eväät raamatunopetusten valmistamiseen. Nykyisin Johanna toimii STI:ssä työvaliokunnassa, jossa valmistel- laan ja ideoidaan STI:n toimintaa hallitusta varten. Hän on myös toiminut Vuosaaren seurakunnassa kolmisen vuotta seurakun- taneuvostossa.

”Seurakuntaneuvostossa olen saanut näköalapaikan luterilaiseen paikallisseu- rakuntaelämään, ja haluan rukoilla sen haasteellisen ja tärkeän työn puolesta”, Jo- hanna kertoo.

Turva Jumalassa

”Ajattelen, että kaikki mitä minulla on, on Jumalan lahjaa minulle. Hän on antanut minulle elämän, kaikki kykyäni ja taitoni ja jokaisen viisauden rippeenkin. Suurin lahja on kuitenkin syntien anteeksianto Jeesuksessa ja Jumalan lapseus.”

”Jumala on minulle myös turva, joka kannattaa ja johdattaa elämässäni. Jopa suruissakin on Jumalan hyvyys kätkeytyneenä. Se, että Jumala on turvani, on tarkoittanut

myös sitä, että pelosta huolimatta olen uskaltanut tarttua elämään. Rohkeus on tullut siitä, että Jumala on kanssani ja olen voinut mennä eteenpäin uusia asioita kohti”, Johanna kertoo.

Yksi Johannalle tärkeistä raamatunkohdista on psalmi 127. Sen mukaan vain se, missä Jumala on mukana, on kestävää.

”Haluaisin, että Jumala saisi olla läsnä kaikessa. Se on ollut myös minulle ja kihlatulleni suhteemme perusta. Työssäni saan usein nähdä, miten Jumala avaa ja lähtee viemään asioita eteenpäin. Hän antaa aina oikeat palikat oikeaan aikaan.”

Johanna ehtii myös harrastaa monenlaisia asioita.

”Olen juuri alkanut harjoitella pianosäestystä, mikä on ollut haaveenani jo lapsesta saakka. Liikuntaa harrastan myös vaihtelevin lajein ja hoitelen puutarhapalstaa. Rakastan myös luonnossa liikkumista. Lappi on tullut tutuksi jo lapsuudessani, ja sittemmin olen käynyt koluamassa siellä mm. monet vaellusriparit.”

”Olen luonnostani kiinnostunut erilaisista jutuista, ja yleensä pidän siitä, että saan tehdä monenlaisia asioita. Vähitellen olen kuitenkin oppinut, että vaikka olisi kiinnostunut kaikesta, ei kaikkia asioita tarvitse tehdä yhtä aikaa”, Johanna naurahtaa.

Mariliina Metsävirta

"Vahvista veljiäsi"

Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi. Luuk. 22:32

Suomen teologisen instituutin ensisijainen tehtävä on antaa teologista opetusta ja ohjausta teologian opiskelijoille. Toinen keskeinen työalue on valmistuneiden pappien ja teologiain jatkokoulutus. Jotta voisimme onnistua tärkeässä tehtävässä, evankeliumin ilosanoman julistamisessa, tarvitsemme yhteisiä innoittavia hetkiä Jumalan sanan äärellä ja ajankohtaisten kysymysten pohdiskelussa.

Jeesus puhui Pietarille aiheesta, joka on yhä ajankohtainen: "ettei uskosi sammuisi". Pietari ei itse pitänyt sitä riskinä, mutta kiitti myöhemmin Herraa siitä että tämä oli rukoillut Pietarin uskon puolesta. Myös Emmauksen tien kulkijat saivat kokea, että keskustelu Jeesuksen kanssa pyhistä kirjoituksista uudisti: He sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän kulkiessamme puhui meille ja opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset?"

POSTGRADUATE-KOULUTUS on tarkoitettu erityisesti kaikille seurakuntien ja järjestöjen papeille, teologeille ja työntekijöille. Myös muut, jotka haluavat päästä syvemmälle Raamattuun ja teologian perusteisiin, voivat tiedustella mahdollisuutta osallistua koulutukseen.

Ensimmäisen jakson teemana on Ihminen ja hänen Jumalansa. Mukana ovat professori Tapio Puolimatka, päätoimittaja, teol. maist. Leif Nummela, sekä dosentti, teol. tri Timo Eskola sekä pääsihteeri, rovasti Henrik Perret STI:stä.

Hinta 30 euroa/koulutusjakso.

Ilmoittautumiset 8.4.2009 mennessä:

Suomen teologinen instituutti
sti@teolinst.fi
p. 09 6689550
Kaisaniemenkatu 13 A 4. krs
00100 Helsinki

Postgraduate-koulutus

23.–25.4.2009

IHMINEN JA HÄNEN JUMALANSA

Professori
Tapio Puolimatka

Dosentti
Timo Eskola

Päätoimittaja
Leif Nummela

Pääsihteeri
Henrik Perret

Torstai 23.04.

- 16.00 Kahvi
16.30–18 Roomalaiskirjeen teologia, Room. 1–2, Timo Eskola
18.00 Välipala
18.30–20 Roomalaiskirjeen teologia, Room. 3–4, Timo Eskola

Perjantai 24.04.

- 09.30 – 11.30 Ihminen raamatuntulkitsijana I, Leif Nummela
11.30–12.30 Lounastauko
12.30–14 Ihminen raamatuntulkitsijana II, Leif Nummela
14.00 Kahvi
14.30–16.00 Ihminen ja hänen Jumalansa I
Apologetiikan haasteet tänään, Henrik Perret
16.30–18.00 Apologetiikan haasteet jatkuu, Henrik Perret

Lauantai 25.04.

- 09.30–11.30 Onko tiede kumonnut Jumalan?
Miten modernit mielikuvat vääristävät kuvan uskon ja tieteen suhteesta. Tapio Puolimatka
12.30–14.00 Millä tavalla kristinusko on vaikuttanut tieteen kehitykseen?
Tapio Puolimatka

MISSÄ ON TEOLOGIAN ÄÄNI?

Tekstin vallankumouksen jälkeen teologiassa risteilee mielenkiintoisella tavalla toisistaan hyvin kaukana olevia suuntauksia. Vaikka yhdessä perinteessä teologiaa kohtaa hiljaisuus, toisessa suuntauksessa teologia saa oikeastaan ensimmäistä kertaa pitkään aikaan oman äänen. Postliberaalin aallon intentio on hyödyllinen, vaikka sen ympärillä esitellyt teoriat kaipaavatkin tarkennuksia. Raamatun ääni oli modernin kaudella monin eri tavoin vaiennettuna. Teologian sekularisaatio on ollut todellisuutta.

Teologian ääni on uskonnollisten tekstien oma ääni. Raamatun tekstien oikea ymmärtäminen ei toteudu vasta sen jälkeen, kun tekstien ajatusmaailma on sopeutettu naturalistiseen maailmankuvaan. Materialistisen apologian aika on ohi. Raamatun tekstien merkitys nousee tekstien sisältämästä uskonnollisesta identiteetistä. Teologian kohteena ovat uskomukset, jotka on koodattu sen järjestelmän avulla, joka oli kyseisenä aikana käytössä.

Timo Eskola: Kielen vallankumous (s. 227).

SEURAKUNTAVIERAILUT

Henrik Perret

- 27.–28.2. Vammala, Raamatun punainen lanka
6.–7.3. Tampere, Hervanta, Raamatun punainen lanka
27.–28.3. Terjärv, Bibelns röda tråd
17.–18.4. Pori, Raamatun punainen lanka
4.–8.5. Turku, kirkolliskokous

Timo Eskola

- 13.3. SLEY, Helsinki, nuoret aikuiset
21.3. Kylväjän vuosikokous, Kauniainen
29.3. Kansanlähetyks, Ryttylä, jumalanpalvelus
31.3. Ytimeen-tapahtuma, Lahti
4.4. OPKO, Helsinki
14.4. Kansanlähetyks, Ryttylä, raamattutunti
7.5. OPKO, Lahti

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@teolinst.fi
etunimi.sukunimi@teolinst.fi

Kotisivu

www.teolinst.fi

Pankkitili

Sampo 800011-564245

Työntekijät

päällikö Henrik Perret (gsm 0500 542 542)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell (koti 09 505 1796)

Aukiolo: arkisin klo 9–19

Taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Seurakuntavierailuja, luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali.

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.
Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään jokaiselle tukijäsenelle kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

toiminnanjohtaja Lasse Nikkarikoski

Jäsenjärjestöt

Ev.lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetyks
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI

Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

***“Raamattua arvioidaan nykyään laajalti niin sanotun modernin maailmankuvan mittapuin. Perusdogmina on, ettei Jumala voi ensinkään toimia historiassa – siis että kaikki, mikä koskee Jumalaa kuuluu subjektiivisuuden alueelle. Raamattu ei silloin enää puhukaan Jumalasta, elävästä Jumalasta, vaan silloin puhumme enää vain me itse ja määräämme, mitä Jumala voi tehdä ja mitä me tahdomme tehdä tai mitä mitä meidän pitää tehdä. Ja silloin Antikristus vakuuttaa meille korkean tieteellisen oppineisuuden elein, että sellainen eksegeesi, jossa Raamattua luetaan elävään Jumalaan uskoen ja häntä itseään kuunnellen, on fundamentalismia – että vain hänen niin sanotusti puhtaan tieteellinen eksegeesinsä, jossa Jumala itse ei sano mitään eikä hänellä ole mitään sanottavaakaan, on ajan huipulla.*”**

Jeesuksen ja Paholaisen välisessä teologisessa kiistakeskustelussa on kyse kaikkina aikoina ajankohtaisesta väittelystä, jonka aiheena on oikea raamatuntulkinta. Perustavana hermeneuttisena kysymyksenä on kysymys jumalakuvasta. Tulkintaa koskeva kiista on viime kädessä kiistaa siitä, kuka Jumala on. Tämä kamppailu jumalakuvasta, pätevää raamatuntulkintaa koskeva väittely, taas ratkeaa konkreettisesti sen perusteella, mikä kuva meillä on Kristuksesta: onko hän, joka jäi vaille maallista valtaa, todella elävän Jumalan Poika?”

Joseph Ratzinger (Benedictus XVI) kirjassaan *Jesus Nasaretilainen*

Etukansi: Timo Eskola
Takakansi: Sinikka Ahvenainen